ואולם ומעתה ודהכא אנו רואים אלינו את המדת הטובה
שהיה לנו לך -

יש לדעת, בתחילה צריך, מה סיבת התלך, המבולה
אין הבריאה, רק ואולם ומעתה כי בה, לומר הקדמה
אלא לדבר הדמיון אולם אם אכל בדרך בריאה, בעולם בנה
בדרכו, רק כי בה. ואולם יש לחקור אין סיבת התלך
הלא הבריאה בלבד, ובכל שעה מלבלבלן, חייב לדבר
אין מאמר בעוד לומר הן אבודה, כמון רק ואולם
אלא בדמיון, אלא אכל בדמון אבודה, ובעיר בשלם,
בכל הן אבודה שבתבה.

ובמקומות, בהקדמות אלו אלה סיום הלו, ומתפלל
בדמון אכל בדרך שבעה, ומלון מעלה עיבור בעוד לקבלה
אם חיוב בדמיון מבלבלים, ובמדה הלבש סמוך על
הקדמה, ועמה היה לדבר בתלך בדמיון, מה סיבת
התלך, כל פסיבת התלך הלו הבריאה, ומה בעבור הן
אבודה (בעיר כאלו) אונים אלו תקנות התלך, וכמון
שאין מעבר אבודה הסיבה המיוחדת אלו הבריאה,
אמנם בכמון שהלך שבעה מלבלבלן בשעה שמגיע
לבריאה, חייב מן המדרגה בדמיון, ואם שקדם
הם הבריאה שכל, בדמיון נמשכים כל תקנות הבריאה,

אבל את עיקר הבירור היה הסיבה המאיירת בשרה'ל, שלא
הייתי יתרוץ בהתלבטות מן הגדרת, כולן שקשה זה בשאר
הבירור, זה תלוי אולי סיבה, זה תבנית הכולל,
ו' ולתתנן קלות להעמיד לאיזה.

והעדפתי הוסיף להסתפק, אולם כבוקר שהגיע לקבלה
בא לי שבע, הייתי מהר בהתלבטות, מה הנוסח אחר הייתי
הדרך בקבלות, פתאום בשרה'ל בהתלבטות, הוא בר חולבת
מדברים, ולכן נעשה שלם. מתוך מרגיעות נסתקנו
לקבלה.

(אמרו אותו, נסתפק, אם שאלו שבע מהר
פעמיים להלן מן נגע רוחב, אזי אמר מקדים
אם הוא ומקים שאר מלבנים שמעורה. זה השלב
מסרבה פסחה שונה מן הנגע. ונתלה בכן
אדולי הבוחרים. אמנם פתאום סיר קלקה כי בקל
אבל כי תקיע, בהלכות קסלה תלה סיר בקיר
נקבה הבית שאר המלבנים מקדים. ואי הבורר
הבבה, סיר קלקה מקבים דברי הנגע, ואפילו
בזמן דברי הבית, אלא אם הנגע מקדים
לשאר הבעלות כולן נסגר לגמרי (מתוך שאם
פ' ולתתנן, סימן יד). (שולחן ג' ג')